

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 декември 2007 г. (преюдициално запитване отправено от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen/GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

(Дело C-337/06) ⁽¹⁾

(Директиви 92/50/ЕИО и 2004/18/ЕО — Обществени поръчки за услуги — Обществени радиооператори — Възлагащи органи — Публичноправни органи — Условие, налагащо дейността на оператора да бъде „финансирана в по-голямата част от държавата“)

(2008/С 51/30)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищци: Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen

Ответник: GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

В присъствието на: Heinz W. Warnecke

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Düsseldorf — Тълкуване на член 1, параграф 9, алинея втора, буква в) и на член 16, буква б) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116) — Възлагане на услуги за почистване от сдружение с нестопанска цел на радиооператори, финансирани непряко от държавата, без официална европейска процедура за възлагане на поръчка — Понятие за „възлагащ орган“

Диспозитив

1) Член 1, буква б), втора алинея, трето тире, първа хипотеза от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г.

относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги трябва да се тълкува в смисъл, че е налице финансиране в по-голямата част от държавата, когато главният източник за финансиране на дейността на обществени радиооператори като разглежданите в главното производство е такса, която е дължима от лицата, които разполагат с приелник и която се налага, изчислява и събира съгласно правила като разглежданите в главното производство.

2) Член 1, буква б), втора алинея, трето тире, първа хипотеза от Директива 92/50, трябва да се тълкува в смисъл, че в случай на финансиране на дейността на обществени радиооператори като разглежданите в главното производство при условията, изложени в рамките на анализа на първия преюдициален въпрос, условието за „финансиране от държавата“ не изисква пряка намеса на държавата или на други публични власти при възлагането от такива оператори на поръчка като разглежданата в главното производство.

3) Член 1, буква а), iv) от Директива 92/50 трябва да се тълкува в смисъл, че по силата на тази разпоредба само обществените поръчки за посочените в същата услуги са изключени от приложното поле на тази директива.

⁽¹⁾ ОВ С 281, 18.11.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 18 декември 2007 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Италия) — Frigerio Luigi & C. Snc/Comune di Triuggio

(Дело C-357/06) ⁽¹⁾

(Директива 92/50/ЕИО — Обществени поръчки за услуги — Национално законодателство, ограничаващо възлагането на обществени услуги на местно ниво от икономически интерес до капиталовите дружества — Съответствие)

(2008/С 51/31)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Ищец: Frigerio Luigi & C. Snc

Ответник: Comune di Triuggio

В присъствието на: Azienda Servizi Multisetoriali Lombarda — A.S.M.L. SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Тълкуване на членове 39, 43, 48 и 81 ЕО, на член 26, параграф 2 от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50), на член 4, параграф 1 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116), на член 9, параграф 1 от Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 г. относно отпадъците (ОВ L 194, стр. 39) и на член 7, параграф 1 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците (ОВ L 114, стр. 9) — Процедура за възлагане на обществени поръчки за услуги — Услуга за почистване на околната среда — Национална уредба, която разрешава единствено на капиталовите дружества да бъдат възлагани услуги за управление и обезвреждане на отпадъци

Диспозитив

Член 26, параграфи 1 и 2 от Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, изменена с Директива 2001/78/ЕО на Комисията от 13 септември 2001 г., не допуска национални разпоредби като тези по главното производство, които изключват възможността кандидати или оференти, които имат право по силата на законодателството на съответната държава-членка да предоставят въпросната услуга, включително тези, които са учредени като групи от доставчици на услуги, да представят оферти в процедура по възлагане на обществена поръчка за услуги, чиято стойност надхвърля прага на прилагане на Директива 92/50, единствено на основание, че правната форма на тези кандидати или оференти не съответства на точно определена категория юридически лица, а именно на капиталово дружество. Националната юрисдикция следва, като използва в пълна степен предоставената ѝ от националното право свобода на преценка, да тълкува и прилага разпоредбата от вътрешното право по начин, съответстващ на изискванията на общностното право, а когато такова тълкуване е невъзможно, тя следва да остави без приложение разпоредбите от вътрешното право, които са в противоречие с него.

(¹) ОВ С 281, 18.11.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 18 декември 2007 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Lyon — France) — Cedilac SA/Ministère de l'Économie des Finances et de l'Industrie

(Дело C-368/06) (¹)

(Шеста директива ДДС — Право на приспадане — Принципи за незабавно приспадане и за данъчен неутралитет — Прехвърляне на разликата на ДДС към следващия период или възстановяване — Правило за отлагане с един месец — Преходни разпоредби — Запазване на освободените доставки)

(2008/C 51/32)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Tribunal administratif de Lyon

Страни в главното производство

Ищец: Cedilac SA

Ответник: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal administratif de Lyon — Тълкуване на член 17 и член 18, параграф 4 от Шестата директива 77/388/СЕЕ на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Условия за упражняване на правото на приспадане на начисления ДДС върху цената на облагаема транзакция когато сумата на разрешеното приспадане превишава сумата на дължимия данък за даден данъчен период — Прехвърляне на разликата към следващия период или възстановяване

Диспозитив

Член 17 и член 18, параграф 4 от Шестата директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да бъдат тълкувани в смисъл, че те не изключват национална мярка, подобна на предвидената в Закон № 93-859 от 22 юни 1993 г. за изменение на Закона за финансите за 1993 г. преходна разпоредба, която има за цел да придружи отпадането на разрешена с член 28, параграф 3, буква з) от същата директива национална дерогираща разпоредба, доколкото националният съд се увери, че при прилагането ѝ в конкретния случай, тази мярка ограничава действието на посочената национална дерогираща разпоредба.

(¹) ОВ С 281, 18.11.2006 г.